

ta, hogy a KMOF alá tartozó, valamint a tábori munkásszázadokban szolgáló zsidókat kötelezzék polgári ruha viselésére, vagy ha ez akadályba ütköznék, a jó egyenruhát vegyék el tőlük, és bújtassák őket rosszabb minőségű uniformisba, illetve gyakorló-egyenruhába, olyanba, amit kiképzéskor szoktak a katonákra adni. A honvédelmi minisztérium március 17-én helybenhagyta ezt az előterjesztést. Rendelkezést adott ki, és ebben a tábori alakulatokba beosztott zsidók „uniformisaként” polgári ruhát, sárga karszalagot és rozetta nélküli katonasapkát írt elő (lásd a 10.7. képet). Úgy rendelkezett, hogy azok a zsidók, akiknek nincs rendes polgári öltözékük, kapjanak a csehszlovákoktól és jugoszlávoktól zsákmányolt egyenruhákból.⁴⁶ Elvileg katonai csizmával és kincstári szerződésekkel is el kellett volna látni őket, a valóságban azonban az ilyesmi inkább kivételnek számított, semmint szabálynak.⁴⁷ 1942 elején már a legtöbb munkaszolgálatos saját polgári ruháját viselte, saját lábbelit hordott, nem kincstárit.

10.7. kép
„Egyenruhás”
zsidó
munkaszolgálatosok
Galíciába vagy
Ukrajnába indulásuk
előtt